

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Monvmenta Paderbornensia

Ferdinand <II., Paderborn, Bischof>

Paderbornae, 1669

2. Olim Campvs Erat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11425

no V. Pont. Max. An. 1429. VIII. Kal. Decemb. Pontif. ejus An. 13. clam impetratis *UNIONIS* literis, diœcesin Padernam Colonienſi conjungere & ſubijcere ſtuduerit. Sed hæc illius molitio fruſtra fuit, ſiquidem Eugenius IV. Pont. Max. ab univerſis Paderbornenſis diœceſis ordinibus de verò Eccleſiæ ſtatu certior factus, hanc *Martini unionem* mala fide quæſitam, diplomate ſuo An. 1431. VI. Kal. Iulij Pontif. An. 1. reſcivit, & Eccleſiam Paderbornenſem Antiftitis ſui fraude circumventam in integrum reſtituit.

2. OLIM CAMPVS ERAT. Quem Vita Caroli, M. apud Pithæum. *Sintfelt*. Annal. Franc. incerti auct. apud eundem. *Sinifelde*. Annal. Fuldenſ. *Sintfeldt*. Aſtron. apud Reuberum. *Sintfelt*. Adelmus. *Smetfeldum* pro *Sinezfeldum*. Regino. *Finisfelt* pro *Sinifelt*. Poëta Anonym. *Sinnothfeld*. Diploma S. Henrici regis IV. Id. April. An. 1011. datum, de Comitatu *Hahold* Comitis venerabili *Meinverſo* Epif. Paderborn. donato, & ſito in locis *Haverga*, *Linga*, *Thiatmali*, *Aga*, *Paterga*, *Treveresga*, *Langeneka*, *Erpesfelt*, *Silbiki*, *Matfelt*, *Niterga*, *SINATVELD*. &c. Item literæ Theodori de Herſe An. 1445. de donatione bonorum in devaſtatis pagis, & marcis in *SENTFELDE*, in *Haren*, *Knickenhagen*, *Vvulfesen*. Et literæ Stephani, Gerlaci, & Theodori de Malsborch, de decima vaſtati pagi *Oſtelrein* in *SENTFELDE* An. 1481. date, *SENTFELDE* appellant. Vnde, cum hodiernum nomen *Sentfelt* ab antiquo parùm diſcrepet, miror Reinerum Reineccium eruditiffimum cæteroquin ſcriptorem, & Paderbornenſium locorum, utpote qui *Steinhemij* ad *Ambram* natus fuit, haud dubiè gnarum, in notis ad Poëtam Anonym. *Sennam*, Paderbornenſis & Lippienſis ditio- nis vaſtum deſertum, pro *Sintfelt* interpretatum. Pari errore

labitur Henricus Hovellus in speculo Westphaliæ veteris MS. Qui *Sintfelt* in Delbrugia collocat. Quid vero illud *Sinit*, *Sini*, *Sinet*, *Sinot*, *Sinat*, denotet, equidem nescio. Bernardus Mollerus lib. 5. de Rheno, à synodo, quæ nostratibus hodièdum *Sent* dicitur, unde *Sentgericht*, hoc est, iudicium synodicum, hoc nomen deducit; quasi *Quintilius Varus*, qui *jurisdictionibus, agendoque pro tribunali ordine trahebat æstiva*, jus ibi dixerit; sive antiqui nostri Saxones conventus egerint, quandoquidem prope hinc abest Eresburgum, Irmensulæ olim cultu celebre, & munitissimum Saxonix propugnaculum.

3. QVO PRÆLIA SAXO MINATVS. Saxones etsi tot prælijs, tot cladibus fracti, identidem tamen Francorum jugum excussere, quemadmodum *viçtores viçtique nunquam solida*, ut Tacitus ait hist. lib. 2. c. 7. *fide coalescunt*. Quare teste Astron. apud Reuberum An. 794. *Rex bipartito exercitu Saxoniam petere statuit, eo videlicet modo, ut ipse cum dimidia parte copiarum ab Australi parte intraret; Carolus verò filius ejus cum alia medietate Rhenum apud Coloniam trajiceret, & in eandem regionem ab occidente veniret. Quo factò, licet Saxones in campo, qui SINTFELT vocatur, quasi prælium cum rege commissuri confidissent, ibique adventum ejus opperirentur, amissa victoria spe, quam sibi paulò ante falsò pollicebantur, ad deditionem omnes conversi sunt, viçtique sine prælio, victoris potestati se subdiderunt. Dederunt igitur obsides, & jurejurando fidem regi velle servare promiserunt. Eadem, sed brevius, narrat Vita Caroli M. apud Pithæum. Saxones autem congregati præperaverunt se ad bellum in campo SINTFELT, sed cum audissent se ex duabus partibus esse circumdatos, timore pleni promiserunt se esse Christianos, & fideles Domino regi*

4. SED